

Νοεμβριόμηνια για τη

Πώς να μην παρακαλούμε τον

Θεό, τη στιγμή που αδιάκοπα παρακαλούμε τους ανθρώπους, οι οποίοι χωρίς τη βοήθεια του Θεού δεν μπορούν τίποτα να κάνουν για μας; Χωρίς τον Θεό δεν μπορεί ο γιατρός να θεραπεύσει την πληγή μας, ούτε ο ήρωας να μας προστατεύσει, ούτε ο δάσκαλος να μας μορφώσει, ούτε ο παπάς να μας φανερώσει την αλήθεια. Όταν τόσο εγκάρδια παρακαλούμε αυτούς που είναι άμεσα στο περιβάλλον μας ως μεσάζοντες, πώς τότε να μην παρακαλούμε τον πιο Άμεσο, που μας ακούει χωρίς ακουστικά και μας βλέπει χωρίς γυαλιά και μας υπηρετεί χωρίς ταχυδρόμο και γνωρίζει τα πάντα χωρίς μάρτυρες;

Με ρωτάς αν πρέπει να προσευχόμαστε φανερά ή μυστικά. Και το ένα και το άλλο. Μόνο να γνωρίζουμε ότι στη φανερή προσευχή πρέπει να φυλαγόμαστε από την υποκρισία μπροστά στους ανθρώπους και στη μυστική από τη δικαιολόγηση του εαυτού μας μπροστά στον Θεό. Να ένα παράδειγμα μυστικής προσευχής, που βρέθηκε ανάμεσα στα χαρτιά του μητροπολίτη Μόσχας Φιλαρέτου, μετά τον θάνατό του:

«Κύριε, δεν ξέρω τί να ζητιανέψω από Εσένα. Μόνον εσύ γνωρίζεις τί μου

χρειάζεται. Συ με αγαπάς περισσότερο από όσο εγώ ξέρω να αγαπώ τον εαυτό μου . Πατέρα, δώσε στον δούλο Σου εκείνο που ούτε να ζητήσω δεν μπορώ. Δεν τολμώ να σου ζητιανέψω ούτε πάθη ούτε απόλαυση παρά μόνο στέκομαι μπροστά Σου με την καρδιά μου ανοικτή απέναντί Σου. Εσύ βλέπεις ανάγκες που εγώ δεν βλέπω, κοίταξέ με και πράξε κατά το έλεός Σου. Χτύπησε και θεράπευσε , ρίξε με και ανύψωσέ με. Πάλλομαι και σιωπώ μπροστά στην άγια θέλησή Σου και μπροστά στις κρίσεις Σου για μένα. Προσφέρω τον εαυτό μου ως θυσία προς Εσένα. Δεν υπάρχει μέσα μου άλλη επιθυμία παρά μόνο να εκπληρώσω το θέλημά Σου. Μάθε με να προσεύχομαι . Έλα Εσύ ο ίδιος μέσα μου να προσεύχεσαι! Αμήν!».

Πηγή: «ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΕΛΙΜΙΡΟΒΙΤΣ

Δεν φτάνει μόνο η πίστη...

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ Β΄»

Εκδόσεις «εν πλώ»

σελ. 248-249

Πηγή: eisdoxantheou-gk.blogspot.gr